

Arrest

nr. 295 141 van 6 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. S. MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 april 2023 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 27-jarige soennitische Afghaan van Pashtounse origine, geboren in het dorp X, district Kot, provincie Nangarhar. U woonde evenwel van uw geboorte tot uw vertrek in het naburige dorp Baru Qalai (district Rodat). Uw vader, moeder twee jongere zussen en één jongere broer wonen in Baru Qalai. U bent niet getrouwd of verloofd. U ging tot en met het zesde jaar naar school en studeerde daarnaast bij

de dorpsimam. Uw vader werkte als taxichauffeur en uzelf werkte samen met uw maternale grootvader op diens landbouwgronden. Soms verhandelden jullie ook vee.

Volgens uw verklaringen begonnen uw problemen toen u op een ochtend met uw maternale opa naar de bazaar van Baru ging om er brandstof te kopen. Uw opa werd door drie leden van Daesh (Islamitische Staat) gevraagd om hen ergens af te zetten. Uw grootvader weigerde omdat hij de velden moest irrigeren, maar de drie Daesh-leden bleven aandringen en uw grootvader werd gedwongen om hen te vervoeren. U bleef intussen achter op de bazaar en ging naar huis om uw familie te informeren over hetgeen zich had voorgedaan. Later hoorden jullie vuurschoten en vernamen jullie dat er gevechten hadden plaatsgevonden waarbij niet alleen twee leden van Daesh waren omgekomen, maar ook uw grootvader bij om het leven kwam. Zo'n zeven dagen na deze gebeurtenis benaderde de dorpsimam uw vader namens de taliban: uw vader moest u aan hen overdragen omdat u en uw grootvader zouden hebben samengewerkt met Daesh. Er werd vier dagen later een jirga bijeen geroepen om een oplossing te vinden voor de situatie, maar de twee gezanten van de taliban, Swaber en Umer, bleven eisen dat u aan hen zou worden overgeleverd. Daarop hield u zich vier dagen schuil in het huis van een buur en goede vriend van uw vader. Omdat u zich er niet veilig voelde, stuurde uw vader u naar het nabijgelegen dorp Kabul Kamp waar u 26 dagen verbleef, terwijl uw vader nogmaals probeerde tot een akkoord te komen met de taliban. Daar dit niets opleverde, verliet u Afghanistan. U verbleef ongeveer een jaar in Turkije en zo'n acht maanden in Servië. Na een reis van ongeveer twee jaar kwam u op 3 september 2020 aan in België. U diende op 23 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Zo'n maand of anderhalve maand na de machtsovername van de taliban ontving uw vader een dreigbrief van de taliban. Drie dagen later werd uw vader meegenomen door de taliban ter ondervraging in verband met uw whereabouts. Na enkele dagen werd hij, op voorspraak van de dorpsouderen, weer vrijgelaten.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat de taliban u zullen doden omwille van uw samenwerking met leden van Daesh. Nog vreest u dat uw maternale ooms zich willen wreken op u omwille van de dood van hun vader/uw maternale grootvader en dat zij de taliban zouden helpen teneinde u te arresteren. Voorts stelt uw advocaat dat u voorstander bent van de voormalige Afghaanse regering; dat de taliban per monde van woordvoerder Zabihullah Mujahid stelden dat terugkeerders moeten worden bestraft; en dat u bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban zal kunnen worden gepercipieerd als verwesterd.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw taskara; de taskara's van uw vader, moeder en maternale grootvader; uw schooldocumenten; en een ongedateerde brief van de taliban.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst kan er aan het door u geschetste incident met Daesh geen geloof worden gehecht. Zo heeft u geen weet van andere gevallen waarin Daesh voertuigen of chauffeurs met voertuigen opeisten. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, ontwijkt u initieel de vraag en stelt u louter dat Daesh mensen gebruikt voor hun eigen gewin. Wanneer de vraag wordt herhaald, verklaart u dat u hiervan niet op de hoogte bent. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd of u allicht al eens had gehoord van incidenten waarbij leden van Daesh op de dorpsbazaar – waar u vaak kwam (CGVS, p. 16) – of op straat voertuigen met of zonder chauffeur opeisten, verklaart u dat u daar niets over heeft gehoord (CGVS, p. 15). Dat Daesh in uw geval een auto en chauffeur opeisten terwijl ze dat ondanks hun sterke aanwezigheid in uw regio (CGVS, p. 16) naar uw weten nooit eerder deden, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Bovendien legt u geen begin van bewijs voor inzake de mogelijke dood en doodsoorzaak van uw opa van moederskant, terwijl u wel verklaart dat de veiligheidsdiensten van de overheid ter plaatse kwamen na het incident waarbij uw grootvader om het leven zou zijn gekomen. U verklaart nog dat de lichamen van de slachtoffers overgebracht werden naar de kliniek van Bati Kot, waarna uw familie het lichaam van uw maternale grootvader daar kon ophalen voor de begrafenis (CGVS, p. 12). Op basis van uw voorstelling van deze gang van zaken kan verwacht worden dat uw grootvaders overlijden geattesteerd zou zijn door iemand van de veiligheidsdiensten of door een medewerker van de kliniek. Dat u desondanks geen document hiervan neerlegt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid.

Nog blijkt dat u aanvankelijk niet wist wie er tegen Daesh streed in het gevecht waarin uw grootvader om het leven, de taliban of de overheid (DVZ; Vragenlijst CGVS door DVZ, 5 november 2020, vraag 5), maar op het CGVS verklaart u zonder twijfel dat het een aanval op Daesh door de taliban betrof (CGVS, p. 17). Ook deze incoherentie ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de omstandigheden van de dood van uw grootvader.

Voorts zijn uw daaruit voortvloeiende problemen met de taliban niet geloofwaardig. Zo is het niet aannemelijk dat de taliban u en uw grootvader als handlangers van Daesh zouden aanschouwen. U noch uw opa van moederskant kwamen ooit eerder in aanraking met Daesh (CGVS, p. 16), jullie kwamen bovendien vaker op de dorpsbazaar (CGVS, p. 16) en uw opa weigerde daarnaast initieel ten overstaande van omstanders (CGVS, p. 15) om op het verzoek van de leden van Daesh in te gaan (CGVS, p. 12). Wanneer u hierop wordt gewezen, verklaart u dat de taliban u en uw opa van moederskant wel degelijk als aanhangers of handlangers van Daesh zouden kunnen aanschouwen omdat uw opa zich niet feller verzette tegen de Daeshi (CGVS, p. 17) en omdat een informant mogelijkerwijs aan de taliban zou kunnen hebben doorgegeven dat u als achterblijver wel degelijk een handlanger was (CGVS, p. 16). Uw louter speculatieve suggestie dat de taliban desondanks zouden denken dat jullie handlangers dan wel Daesh-aanhangers zouden zijn, kan niet overtuigen, waardoor uw voorgehouden problemen met de taliban op losse schroeven komen te staan.

Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw vader tot een overeenkomst met hen trachtte te komen. Los daarvan dient vooreerst te worden aangestipt dat u in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld bij de DVZ met geen woord heeft gerept over dergelijke onderhandelingen (Vragenlijst CGVS door DVZ, 5 november 2020, vragen 4 en 5). U verklaart hierover bij het CGVS weliswaar dat u werd gezegd om het bij de DVZ kort te houden (CGVS, p. 14), maar dit is geen verschoningsgrond uwentwege daar u wel in meer dan één zin kan vertellen over de gebeurtenissen voor en na de voorgehouden onderhandelingen (Vragenlijst CGVS door DVZ, 5 november 2020, vragen 4 en 5). Dit heeft als gevolg dat de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban opnieuw in het gedrang komt.

Nog dient hierover te worden aangestipt dat de houding van de taliban in de door u geschetste de-escalatiepoging niet kunnen overtuigen. U verklaart dat de taliban zich initieel tot uw vader wendden via de dorpsimam, waarop uw vader tot een oplossing trachtte te komen middels de dorpsouderen (CGVS, p. 12) – een traditionele manier om geschillen in de Afghaanse (rurale) gemeenschap op te lossen. Voorts zou uw vader na uw vertrek en na de machtsovername van de taliban (zomer 2021) kortstondig zijn meegenomen door de taliban, maar zou hij op voorspraak van de dorpsouderen – conform de traditionele (rurale) traditie – weer zijn vrijgelaten (CGVS, p. 4). U geeft bovendien zelf aan dat conflicten in uw dorp zowel voor als na de talibaanse machtsovername middels jirga's werden en worden opgelost (CGVS, p. 8). Dat de taliban enerzijds via de traditionele (imam) kanalen uw vader benaderden en op voorspraak van de dorpsouderen uw vader vrijlieten maar anderzijds niet het respect oprachten om via diezelfde traditionele (jirga) kanalen tot een oplossing te komen voor uw problemen terwijl uw vader dit nota bene meermaals gedurende meerdere dagen en zelfs weken zou hebben geprobeerd (CGVS, pp. 18-19), houdt geen steek, te meer omdat uw zaak had kunnen worden ondersteund door getuigenverklaringen en een algemene situatieschets (CGVS, pp. 18; cf. supra), waardoor de starre houding van de afgevaardigde talibs zoals u ze beschrijft weinig aannemelijk is. Dit alles doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voorts geeft u aan dat u niet aanwezig was bij de jirga's omdat u bang was om door de taliban als spion te worden aanzien en te worden gedood net zoals een dorpeling/vriend (CGVS, pp. 7, 17-18). Uw advocaat voegt hieraan toe dat u zich door uw afwezigheid nog verdachter zou hebben gemaakt bij de taliban, waarop zij zouden redeneren dat u door uw absentie schuld bekende (CGVS, p. 21). Dat u louter door uw persoonlijke afwezigheid alsnog door de taliban zou kunnen worden aanzien als bij voorbaat

schuldig weet u echter niet concreet te staven, waardoor uw speculaties beperkt blijven tot een blote bewering.

Daarnaast bleef u tijdens en na de onderhandelingen vier dagen in het huis van de buurman en goede vriend van uw vader en vervolgens 26 dagen bij een kennis van de buurman in het nabijgelegen dorp Kabul Kamp (CGVS, p. 13, 18-19). In deze periode vernam u noch uw familie iets van de taliban (CGVS, p. 19). Nochtans is zeker op het Afghaanse platteland de sociale controle tussen dorpen en regio's zeer sterk en worden reisbewegingen van bewoners bijgevolg snel opgemerkt – hetgeen bovendien door uw advocaat in diens opmerkingen wordt aangestipt (CGVS, p. 21). Dat u tijdens de onderhandelingsperiode en de georganiseerde jirga's niets meer heeft vernomen van de taliban is in de door u geschetste context dan ook niet aannemelijk. Men zou immers redelijkerwijs van de taliban kunnen aannemen dat zij, indien zij daadwerkelijk geen strobreed wilden wijken tijdens de jirga's, u zouden hebben willen doden omwille van de spionage-beschuldigingen (CGVS, p. 7) en volgens uw verklaringen in het algemeen hun doelwitten of diens familieleden do(o)d(d)en bij problemen (CGVS, P. 7), een actieve houding uwentwege zouden nemen teneinde hun bedreigingen in daden om te zetten. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw in het gedrang.

Omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met de taliban, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste problemen die daaruit voortvloeien. U verklaart dat de taliban na de machtsovername één brief bij uw familie afleverden en dat zij uw vader kortstondig meenamen ter ondervraging omdat ze nog steeds naar u op zoek zouden zijn. Verder heeft uw familie in al die jaren niets van de taliban vernomen (CGVS, pp. 4-5, 14), terwijl zij ook voor de officiële machtsovername in uw regio aanwezig/actief waren (CGVS, p. 7). Al bij al komt het weinig geloofwaardig over dat de taliban zich zouden bezighouden met een jarenlange vervolgingscampagne van elke familie van wie één lid zich tegen hen zou hebben gekeerd. Dit zou een zeer inefficiënte en kostbare manier van werken zijn die zeer weinig resultaat zou opleveren. Uw verklaringen kunnen het CGVS niet overtuigen dat de taliban zich in uw geval wel tot deze manier van reageren zouden hebben gekeerd.

Nog geeft u aan dat u uw maternale ooms – ook uw directe burens (CGVS, pp. 10-11) – vreest bij terugkeer naar Afghanistan. U legt uit dat zij u de dood van uw maternale grootvader – hun vader – verweten (CGVS, p. 8) en vreest dat ze lid zijn van de taliban of toch minstens dat zij de taliban zullen helpen om u te laten arresteren indien u zou terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p. 13). Daar er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste omstandigheden van de dood van uw maternale grootvader, is het bijgevolg evenmin aannemelijk dat uw maternale ooms u de dood van hun vader (uw opa van moederskant) zouden verwijten. Bovendien haalt u geen enkel concreet element aan dat erop wijst dat u werkelijk zwaarwichtige problemen zou kennen met uw ooms ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zelf uw maternale ooms nog zou hebben gezien na het overlijden van uw grootvader en dat er op wat verbale opmerkingen na verder niets gebeurd was (CGVS, p. 8). Ook uit uw verklaringen hierover kan dus geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. U verklaart dat het goed gaat met uw familie en dat ze zich nog steeds in hetzelfde dorp bevinden (CGVS, p. 10). U haalt geen geloofwaardige problemen aan die uw familie na uw vertrek of na de machtsovername zou hebben gekend. Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Voorts verklaart uw advocaat dat u voorstander bent van de voormalige Afghaanse regering – te meer omdat u op uw sociale media zowel de Belgische als de (oude/2002-2021) Afghaanse vlag afbeeldt – en dat u bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban zal kunnen worden gepercipieerd als verwesterd wegens uw verblijf in Europa (CGVS, p. 21). Uit uw activiteiten op sociale media kan evenwel geen vrees uwentwege omwille van verwestering worden afgeleid bij terugkeer naar Afghanistan. U deelt weliswaar de foto's van de voormalige Afghaanse vlag (al dan niet in combinatie met hartjes) en voormalig presidenten Ghani en Najibullah, maar op enkele video's/ foto's bent u te zien in traditionele Afghaanse kledij; of op wandeling of bij een (traditionele) barbecue met (louter mannelijke) vrienden. U laat bijgevolg na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar uw advocaat verwijst naar uw lang verblijf buiten Afghanistan en in België alsook uw gebruik van de vlag van de voormalige Afghaanse regering (CGVS,

p. 21) moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

In zoverre uw advocaat verwijst naar het interview met taliban-woordvoerder Zabiullah Mujahed in augustus 2021 <https://www.krone.at/2495862> en hieruit afleidt dat terugkeerders moeten worden bestraft (CGVS, p. 21), dient te worden vastgesteld dat de machtsovername door de taliban weliswaar een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen, doch dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien blijven verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. Indien er, los van deze ene uitspraak in 2021, ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelen die louter verbleven hebben in gastlanden als Iran, Pakistan of Turkije of in het Westen, zou dit ongetwijfeld gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond (cf. supra), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Uw stelling dat u in geval van terugkeer problemen zal krijgen omdat de taliban u zouden willen bestraffen louter omdat u het land verliet en enkele jaren in het buitenland doorbracht, is dan ook louter een bewering van uwentwege.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Betreffende de door u voorgelegde brief van de taliban dient vooreerst te worden aangestipt dat uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Ook zogenaamde dreigbrieven van de taliban kunnen makkelijk tegen betaling verkregen worden. Er is immers een bloeiende handel in dergelijke stukken, die opgesteld worden met het oog op een asielaanvraag in Europa en derhalve gemakkelijk op vraag en instructies kunnen worden opgesteld. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan dergelijke documenten. Het gewicht dat aan deze dreigbrief wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Nog kan er uit de brief, die bovendien ongedateerd is, geen van de door u geschetste gebeurtenissen worden afgeleid. Er wordt louter in zeer algemene bewoording gesteld dat ene Salaar samenwerkte met Daesh en dat hij moet worden gedood, maar verdere details blijven achterwege in de brief. Bovendien verklaart u geen weet te hebben van andere brieven of huisbezoeken van de taliban (CGVS, p. 4), hetgeen het weinig aannemelijk maakt dat de taliban drie jaar na uw vertrek nog deze brief voor/over u zouden sturen. Het is, zoals reeds gesteld, immers weinig aannemelijk dat de taliban uw zaak na zo'n lange tijd plots opnieuw zouden oprakelen, temeer gezien ze altijd aanwezig waren in uw regio (CGVS, p. 7). Dit leidt er eveneens toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang komt.

Wat uw taskara en schooldocumenten; en de taskara's van uw vader, moeder en maternale grootvader betreft moet voorts worden opgemerkt dat ze – gezien de hoge graad van corruptie in uw thuisland – hoogstens een indicatie geven van uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze elementen worden in deze beslissing evenwel niet betwist. Er kan uit deze documenten echter geen informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit uw land van herkomst zouden hebben geleid.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het

land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de

periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijke voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden

aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurige geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig

waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat

de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vreesen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst kan er aan het door u geschetste incident met Daesh geen geloof worden gehecht. Zo heeft u geen weet van andere gevallen waarin Daesh voertuigen of chauffeurs met voertuigen opeisten. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, ontwijkt u initieel de vraag en stelt u louter dat Daesh mensen gebruikt voor hun eigen gewin. Wanneer de vraag wordt herhaald, verklaart u dat u hiervan niet op de hoogte bent. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd of u allicht al eens had gehoord van incidenten waarbij leden van Daesh op de dorpsbazaar – waar u vaak kwam (CGVS, p. 16) – of op straat voertuigen met of zonder chauffeur opeisten, verklaart u dat u daar niets over heeft gehoord (CGVS, p. 15). Dat Daesh in uw geval een auto en chauffeur opeisten terwijl ze dat ondanks hun sterke aanwezigheid in uw regio (CGVS, p. 16) naar uw weten nooit eerder deden, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Bovendien legt u geen begin van bewijs voor inzake de mogelijke dood en doodsoorzaak van uw opa van moederskant, terwijl u wel verklaart dat de veiligheidsdiensten van de overheid ter plaatse kwamen na het incident waarbij uw grootvader om het leven zou zijn gekomen. U verklaart nog dat de lichamen van de slachtoffers overgebracht werden naar de kliniek van Bati Kot, waarna uw familie het lichaam van uw maternale grootvader daar kon ophalen voor de begrafenis (CGVS, p. 12). Op basis van uw voorstelling van deze gang van zaken kan verwacht worden dat uw grootvaders overlijden geattesteerd zou zijn door iemand van de veiligheidsdiensten of door een medewerker van de kliniek. Dat u desondanks geen document hiervan neerlegt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid.

Nog blijkt dat u aanvankelijk niet wist wie er tegen Daesh streed in het gevecht waarin uw grootvader om het leven, de taliban of de overheid (DVZ; Vragenlijst CGVS door DVZ, 5 november 2020, vraag 5), maar op het CGVS verklaart u zonder twijfel dat het een aanval op Daesh door de taliban betrof (CGVS, p. 17). Ook deze incoherentie ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de omstandigheden van de dood van uw grootvader.

Voorts zijn uw daaruit voortvloeiende problemen met de taliban niet geloofwaardig. Zo is het niet aannemelijk dat de taliban u en uw grootvader als handlangers van Daesh zouden aanschouwen. U noch uw opa van moederskant kwamen ooit eerder in aanraking met Daesh (CGVS, p. 16), jullie kwamen bovendien vaker op de dorpsbazaar (CGVS, p. 16) en uw opa weigerde daarnaast initieel ten overstaande van omstaanders (CGVS, p. 15) om op het verzoek van de leden van Daesh in te gaan (CGVS, p. 12). Wanneer u hierop wordt gewezen, verklaart u dat de taliban u en uw opa van moederskant wel degelijk als aanhangers of handlangers van Daesh zouden kunnen aanschouwen omdat uw opa zich niet feller verzette tegen de Daeshi (CGVS, p. 17) en omdat een informant mogelijkerwijs aan de taliban zou kunnen hebben doorgegeven dat u als achterblijver wel degelijk een handlanger was (CGVS, p. 16). Uw louter speculatieve suggestie dat de taliban desondanks zouden denken dat jullie handlangers dan wel Daesh-aanhangers zouden zijn, kan niet overtuigen, waardoor uw voorgehouden problemen met de taliban op losse schroeven komen te staan.

Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw vader tot een overeenkomst met hen trachtte te komen. Los daarvan dient vooreerst te worden aangestipt dat u in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld bij de DVZ met geen woord heeft gerept over dergelijke onderhandelingen (Vragenlijst CGVS door DVZ, 5 november 2020, vragen 4 en 5). U verklaart hierover bij het CGVS weliswaar dat u werd gezegd om het bij de DVZ kort te houden (CGVS, p. 14), maar dit is geen verschoningsgrond uwentwege daar u wel in meer dan één zin kan vertellen over de gebeurtenissen voor en na de voorgehouden onderhandelingen (Vragenlijst CGVS door DVZ, 5 november 2020, vragen 4 en 5). Dit heeft als gevolg dat de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban opnieuw in het gedrang komt.

Nog dient hierover te worden aangestipt dat de houding van de taliban in de door u geschetste de-escalatiepoging niet kunnen overtuigen. U verklaart dat de taliban zich initieel tot uw vader wendden via de dorpsimam, waarop uw vader tot een oplossing trachtte te komen middels de dorpsouderen (CGVS, p. 12) – een traditionele manier om geschillen in de Afghaanse (rurale) gemeenschap op te lossen. Voorts zou uw vader na uw vertrek en na de machtsovername van de taliban (zomer 2021) kortstondig zijn meegenomen door de taliban, maar zou hij op voorspraak van de dorpsouderen – conform de traditionele (rurale) traditie – weer zijn vrijgelaten (CGVS, p. 4). U geeft bovendien zelf aan dat conflicten in uw dorp zowel voor als na de talibaanse machtsovername middels jirga's werden en worden opgelost (CGVS, p. 8). Dat de taliban enerzijds via de traditionele (imam) kanalen uw vader benaderden en op voorspraak van de dorpsouderen uw vader vrijlieten maar anderzijds niet het respect oprachten om via diezelfde traditionele (jirga) kanalen tot een oplossing te komen voor uw problemen terwijl uw vader dit nota bene meermaals gedurende meerdere dagen en zelfs weken zou hebben geprobeerd (CGVS, pp. 18-19), houdt geen steek, te meer omdat uw zaak had kunnen worden ondersteund door getuigenverklaringen en een algemene situatieschets (CGVS, pp. 18; cf. supra), waardoor de starre houding van de afgevaardigde talibs zoals u ze beschrijft weinig aannemelijk is. Dit alles doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voorts geeft u aan dat u niet aanwezig was bij de jirga's omdat u bang was om door de taliban als spion te worden aanzien en te worden gedood net zoals een dorpeling/vriend (CGVS, pp. 7, 17-18). Uw advocaat voegt hieraan toe dat u zich door uw afwezigheid nog verdachter zou hebben gemaakt bij de taliban, waarop zij zouden redeneren dat u door uw absentie schuld bekende (CGVS, p. 21). Dat u louter door uw persoonlijke afwezigheid alsnog door de taliban zou kunnen worden aanzien als bij voorbaat

schuldig weet u echter niet concreet te staven, waardoor uw speculaties beperkt blijven tot een blote bewering.

Daarnaast bleef u tijdens en na de onderhandelingen vier dagen in het huis van de buurman en goede vriend van uw vader en vervolgens 26 dagen bij een kennis van de buurman in het nabijgelegen dorp Kabul Kamp (CGVS, p. 13, 18-19). In deze periode vernam u noch uw familie iets van de taliban (CGVS, p. 19). Nochtans is zeker op het Afghaanse platteland de sociale controle tussen dorpen en regio's zeer sterk en worden reisbewegingen van bewoners bijgevolg snel opgemerkt – hetgeen bovendien door uw advocaat in diens opmerkingen wordt aangestipt (CGVS, p. 21). Dat u tijdens de onderhandelingsperiode en de georganiseerde jirga's niets meer heeft vernomen van de taliban is in de door u geschetste context dan ook niet aannemelijk. Men zou immers redelijkerwijs van de taliban kunnen aannemen dat zij, indien zij daadwerkelijk geen strobreed wilden wijken tijdens de jirga's, u zouden hebben willen doden omwille van de spionage-beschuldigingen (CGVS, p. 7) en volgens uw verklaringen in het algemeen hun doelwitten of diens familieleden do(o)d(d)en bij problemen (CGVS, P. 7), een actieve houding uwentwege zouden nemen teneinde hun bedreigingen in daden om te zetten. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw in het gedrang.

Omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met de taliban, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste problemen die daaruit voortvloeien. U verklaart dat de taliban na de machtsovername één brief bij uw familie afleverden en dat zij uw vader kortstondig meenamen ter ondervraging omdat ze nog steeds naar u op zoek zouden zijn. Verder heeft uw familie in al die jaren niets van de taliban vernomen (CGVS, pp. 4-5, 14), terwijl zij ook voor de officiële machtsovername in uw regio aanwezig/actief waren (CGVS, p. 7). Al bij al komt het weinig geloofwaardig over dat de taliban zich zouden bezighouden met een jarenlange vervolgingscampagne van elke familie van wie één lid zich tegen hen zou hebben gekeerd. Dit zou een zeer inefficiënte en kostbare manier van werken zijn die zeer weinig resultaat zou opleveren. Uw verklaringen kunnen het CGVS niet overtuigen dat de taliban zich in uw geval wel tot deze manier van reageren zouden hebben gekeerd.

Nog geeft u aan dat u uw maternale ooms – ook uw directe burens (CGVS, pp. 10-11) – vreest bij terugkeer naar Afghanistan. U legt uit dat zij u de dood van uw maternale grootvader – hun vader – verweten (CGVS, p. 8) en vreest dat ze lid zijn van de taliban of toch minstens dat zij de taliban zullen helpen om u te laten arresteren indien u zou terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p. 13). Daar er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste omstandigheden van de dood van uw maternale grootvader, is het bijgevolg evenmin aannemelijk dat uw maternale ooms u de dood van hun vader (uw opa van moederskant) zouden verwijten. Bovendien haalt u geen enkel concreet element aan dat erop wijst dat u werkelijk zwaarwichtige problemen zou kennen met uw ooms ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zelf uw maternale ooms nog zou hebben gezien na het overlijden van uw grootvader en dat er op wat verbale opmerkingen na verder niets gebeurd was (CGVS, p. 8). Ook uit uw verklaringen hierover kan dus geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. U verklaart dat het goed gaat met uw familie en dat ze zich nog steeds in hetzelfde dorp bevinden (CGVS, p. 10). U haalt geen geloofwaardige problemen aan die uw familie na uw vertrek of na de machtsovername zou hebben gekend. Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Voorts verklaart uw advocaat dat u voorstander bent van de voormalige Afghaanse regering – te meer omdat u op uw sociale media zowel de Belgische als de (oude/2002-2021) Afghaanse vlag afbeeldt – en dat u bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban zal kunnen worden gepercipieerd als verwesterd wegens uw verblijf in Europa (CGVS, p. 21). Uit uw activiteiten op sociale media kan evenwel geen vrees uwentwege omwille van verwestering worden afgeleid bij terugkeer naar Afghanistan. U deelt weliswaar de foto's van de voormalige Afghaanse vlag (al dan niet in combinatie met hartjes) en voormalig presidenten Ghani en Najibullah, maar op enkele video's/ foto's bent u te zien in traditionele Afghaanse kledij; of op wandeling of bij een (traditionele) barbecue met (louter mannelijke) vrienden. U laat bijgevolg na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar uw advocaat verwijst naar uw lang verblijf buiten Afghanistan en in België alsook uw gebruik van de vlag van de voormalige Afghaanse regering (CGVS,

p. 21) moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

In zoverre uw advocaat verwijst naar het interview met taliban-woordvoerder Zabiullah Mujahed in augustus 2021 <https://www.krone.at/2495862> en hieruit afleidt dat terugkeerders moeten worden bestraft (CGVS, p. 21), dient te worden vastgesteld dat de machtsovername door de taliban weliswaar een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen, doch dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien blijven verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. Indien er, los van deze ene uitspraak in 2021, ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelen die louter verbleven hebben in gastlanden als Iran, Pakistan of Turkije of in het Westen, zou dit ongetwijfeld gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond (cf. supra), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Uw stelling dat u in geval van terugkeer problemen zal krijgen omdat de taliban u zouden willen bestraffen louter omdat u het land verliet en enkele jaren in het buitenland doorbracht, is dan ook louter een bewering van uwentwege.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Betreffende de door u voorgelegde brief van de taliban dient vooreerst te worden aangestipt dat uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Ook zogenaamde dreigbrieven van de taliban kunnen makkelijk tegen betaling verkregen worden. Er is immers een bloeiende handel in dergelijke stukken, die opgesteld worden met het oog op een asielaanvraag in Europa en derhalve gemakkelijk op vraag en instructies kunnen worden opgesteld. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan dergelijke documenten. Het gewicht dat aan deze dreigbrief wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Nog kan er uit de brief, die bovendien ongedateerd is, geen van de door u geschetste gebeurtenissen worden afgeleid. Er wordt louter in zeer algemene bewoording gesteld dat ene Salaar samenwerkte met Daesh en dat hij moet worden gedood, maar verdere details blijven achterwege in de brief. Bovendien verklaart u geen weet te hebben van andere brieven of huisbezoeken van de taliban (CGVS, p. 4), hetgeen het weinig aannemelijk maakt dat de taliban drie jaar na uw vertrek nog deze brief voor/over u zouden sturen. Het is, zoals reeds gesteld, immers weinig aannemelijk dat de taliban uw zaak na zo'n lange tijd plots opnieuw zouden oprakelen, temeer gezien ze altijd aanwezig waren in uw regio (CGVS, p. 7). Dit leidt er eveneens toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang komt.

Wat uw taskara en schooldocumenten; en de taskara's van uw vader, moeder en maternale grootvader betreft moet voorts worden opgemerkt dat ze – gezien de hoge graad van corruptie in uw thuisland – hoogstens een indicatie geven van uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze elementen worden in deze beslissing evenwel niet betwist. Er kan uit deze documenten echter geen informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit uw land van herkomst zouden hebben geleid.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de

gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker geeft vooreerst te kennen dat hij geen journalist is of medewerker van een inlichtingendienst waardoor er van hem niet kan verwacht worden dat hij gevallen kan opnoemen waarbij Daesh voertuigen of chauffeurs met voertuigen zou opeisen. Bovendien stelt hij dat dit niet op het nieuws wordt uitgezonden. Het is niet omdat verzoeker geen journalist is of medewerker bij een inlichtingendienst dat hier niets over gehoord kan hebben. Verzoekers vader werkte immers als taxichauffeur en hijzelf hielp zijn grootvader op diens landbouwgronden en met het verhandelen van vee. Indien dit een gebruikelijke praktijk zou zijn van Daesh, die in verzoekers regio een sterke aanwezigheid had, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker hiervan nooit iets zou hebben opgevangen. Verzoeker kende geen geïsoleerd bestaan, doch nam deel aan het maatschappelijke leven en bewoog zich buitenshuis. Bijgevolg kon worden verwacht dat verzoeker hierover eerder al wel iets had gehoord, indien dit zich eerder zou hebben voorgedaan.

Verzoeker valt waar werd vastgesteld dat *“Daesh in uw geval een auto en chauffeur opeisten terwijl ze dat ondanks hun sterke aanwezigheid in uw regio (CGVS, p. 16) naar uw weten nooit eerder deden, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover”* over het woord *“nooit”* en stelt dit woord nooit te hebben gezegd. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij zelf verklaard heeft hierover niets te hebben gehoord. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zeker stellen dat Daesh dit *“naar zijn weten”* nooit eerder deden.

Waar hij aangeeft dat er niets horen niet betekent dat het zich niet heeft voorgedaan, staat het verzoeker vrij bewijs hiervan te leveren. Verzoeker stelt dat hij dacht dat zijn verklaring voldoende zou zijn om verweerder te overtuigen van de feiten. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij verklaarde dat de veiligheidsdiensten van de overheid ter plaatse kwamen na het incident waarbij zijn grootvader om het leven zou zijn gekomen en dat de lichamen van de slachtoffers overgebracht werden naar de kliniek van Bati Kot, waarna zijn familie het lichaam van zijn grootvader daar kon ophalen voor de begrafenis. Bijgevolg kan wel degelijk aangenomen worden dat het overlijden van verzoekers grootvader geattesteerd zou zijn door iemand van de veiligheidsdiensten of door een medewerker van de kliniek. Waar verzoeker aanvoert dat de verweerder enerzijds zelf stelt dat de Afghaanse documenten een relatieve waarde hebben door corruptie wanneer er documenten worden neergelegd (zoals de brief van de taliban in dit dossier) en anderzijds bij het ontbreken van documenten het aan de verzoekers verweten wordt, plaatst hij deze vaststellingen niet in een ander daglicht.

Verzoeker legt per aanvullende nota documenten neer ter staving van zijn problemen in Afghanistan. Ter terechtzitting wordt de vertaling van deze documenten neergelegd. Uit de vertaling blijkt dat de documenten op aanvraag van verzoekers vader werden opgemaakt en waarin gevraagd wordt het gestelde te bevestigen, waardoor deze stukken een gesolliciteerd karakter vertonen dat gecombineerd met de algemene informatie omtrent corruptie en documentenfraude, aanwezig in het administratief dossier, hun bewijswaarde ondermijnt. Bijkomend kan worden vastgesteld dat in deze documenten meermaals de datum van 6 januari 2016 wordt vermeld als zijnde de datum waarop verzoekers grootvader werd *“gemarteld”*.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat verzoeker zelf verklaarde dat zijn grootvader nadat hij meeding met Daesh werd *“doodgeschoten”* omdat ze onderweg door de taliban werden aangevallen en onder vuur genomen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17) en aldus niet werd gemarteld zoals gesteld in de voorgelegde documenten.

Verzoeker verklaarde ook dat zijn opa omkwam bij een gevecht en dat de lichamen van de overledenen werden overgebracht naar een kliniek van Bati Kot, waarna verzoekers familie het lichaam ging ophalen en dezelfde dag begraven (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verzoeker stelt verder dat zeven dagen later de dorpsimam bij zijn vader is geweest, dat er vier dagen later een onderhandelingsjirga plaatvond, dat verzoeker zich vier dagen schuilhield in bij een buurman, en zesentwintig dagen in Kabul Kamp verbleef en daarna is vertrokken uit Afghanistan in 2018 (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, 13). Hieruit blijkt dat er tussen het meenemen van verzoekers grootvader en diens overlijden en verzoekers vertrek in 2018 nauwelijks een tweetal maanden waren verstreken. De Raad stelt ook vast dat verzoeker het incident waarbij hij en zijn grootvader werden aangesproken op de bazaar door Daesh tijdens het persoonlijk onderhoud van 4 november 2022 ongeveer 4,5 jaar eerder situeert (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), waardoor moet worden afgeleid dat dit incident ongeveer plaatsvond in mei 2018.

Hierbij moet ook nog worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich de exacte datum waarop zijn grootvader werd meegenomen door Daesh niet meer herinnert (Notities van het persoonlijk

onderhoud, p. 14), aangezien een dergelijke gebeurtenis op fundamentele wijze ingreep in het leven van verzoeker die zijn grootvader als een vader beschouwde.

Wat betreft de foto van naar eigen zeggen de grafsteen van het graf van verzoekers opa die eveneens per aanvullende nota werd neergelegd en waarvan ter zitting een vertaling werd neergelegd, wordt opgemerkt dat uit de vertaling blijkt dat uit het opschrift van deze steen enkel blijkt dat de hierop vermelde persoon een inwoner was van het dorp Baru te district Rodat, en wordt opnieuw de datum van 6 januari 2016 vermeld. Voorts wordt gesteld dat de rest onleesbaar is door het ontbreken van een stuk van de grafsteen.

De door verzoeker neergelegde stukken maken aldus allen melding van de datum van 6 januari 2016 waarop het incident met verzoekers grootvader zou hebben plaatsgevonden en waarop hij om het leven kwam, terwijl uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn grootvader op dat moment nog in leven was.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde video waarop te zien is hoe de auto van verzoekers grootvader in brand is gestoken, stelt de Raad vast dat op de getoonde beelden weliswaar een brandend voertuig is te zien, er gewerschoten te horen zijn en ook enkele personen te zien zijn, doch op geen enkele manier blijkt hieruit dat deze beelden in verband kunnen gebracht worden met verzoekers grootvader of met verzoeker zelf. Hierop is weliswaar een brandend voertuig te zien, doch hieruit blijkt niet dat dit toebehoort aan verzoekers grootvader. De gezegden van de personen die in de video te zien zijn gaan niet gepaard met een voor eensluidend verklaarde vertaling, dus kunnen deze ook niet mee in overweging genomen worden.

Uit wat voorafgaat blijkt aldus dat de neergelegde documenten niet in overeenstemming zijn met verzoekers eigen verklaringen en bijgevolg bewijswaarde ontberen.

Waar verzoeker ontkent dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat hij niet wist wie er tegen Daesh streed in het gevecht waarbij zijn grootvader om het leven kwam, gaat hij voorbij aan zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst, vraag 3.5). Verzoeker verklaarde daar immers wel degelijk *“Onderweg naar Broek was er een aanval tussen Daesh en een andere groep (Taliban of de overheid, ik weet het niet). Mijn grootvader werd gedood in dat gevecht.”*

Verzoeker stelt dat de verweerder de gedachten van de taliban leest, maar brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat de taliban verzoeker en zijn grootvader als handlangers van Daesh zouden aanschouwen. Verzoeker verklaarde immers zelf dat hij noch zijn grootvader eerder in aanraking kwamen met Daesh, waardoor er geen eerdere link met Daesh bestond.

Verzoeker verklaarde daarnaast ook dat zij vaker op de dorpsbazaar kwamen en dat zijn grootvader weigerde ten overstaande van omstaanders om op het verzoek van de leden van Daesh in te gaan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, 15, 16). Het argument dat de verwerende partij ervan uitgaat dat de omstaanders minder dan één meter van verzoeker en zijn grootvader stonden en alles gehoord hebben, kan deze vaststellingen niet in een ander daglicht stellen. Verzoeker bevestigde wel degelijk dat er andere mensen bij waren toen hij zijn opa en hijzelf door Daesh werden aangesproken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, 16, 17).

Waar verzoeker nog benadrukt dat hij werd aangemaand om zeer kort te zijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zodat hem niet kan worden verweten geen melding te hebben gemaakt van het feit dat zijn vader tot een overeenkomst trachtte te komen met de taliban, herhaalt hij slechts zijn verklaring die hij eerder aflegde op het Commissariaat-generaal wanneer hij hiermee werd geconfronteerd. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze desbetreffend als volgt motiveert *“U verklaart hierover bij het CGVS weliswaar dat u werd gezegd om het bij de DVZ kort te houden (CGVS, p. 14), maar dit is geen verschoningsgrond uwentwege daar u wel in meer dan één zin kan vertellen over de gebeurtenissen voor en na de voorgehouden onderhandelingen (Vragenlijst CGVS door DVZ, 5 november 2020, vragen 4 en 5). Dit heeft als gevolg dat de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban opnieuw in het gedrang komt.”* Verzoeker werpt hier dan ook geen ander licht op.

Waar verzoeker erop wijst dat zijn vader niet aanwezig was en hij wel op de dag van de feiten, kan hij de overige vaststellingen niet verklaren noch verschonen. Zoals gesteld in de bestreden beslissing had verzoekers zaak kunnen ondersteund worden door getuigenverklaringen en een algemene situatieschets. Verzoeker biedt hierop geen antwoord. Ook waar hij stelt dat hij door zijn afwezigheid op de jirga schuld

bekent, dat hij zelfs gelijk stelt aan een veroordeling in België bij verstek, beperkt verzoeker zich op dit punt opnieuw slechts tot louter speculaties.

Verzoeker geeft aan dat niemand weet wat de taliban hebben gedaan in de periode dat hij ondergedoken zat, maar stelt dat ze zeker op zoek waren naar hem. Hiermee plaatst verzoeker de volgende pertinente vaststellingen evenmin in een ander daglicht *“Daarnaast bleef u tijdens en na de onderhandelingen vier dagen in het huis van de buurman en goede vriend van uw vader en vervolgens 26 dagen bij een kennis van de buurman in het nabijgelegen dorp Kabul Kamp (CGVS, p. 13, 18-19). In deze periode vernam u noch uw familie iets van de taliban (CGVS, p. 19). Nochtans is zeker op het Afgaanse platteland de sociale controle tussen dorpen en regio’s zeer sterk en worden reisbewegingen van bewoners bijgevolg snel opgemerkt – hetgeen bovendien door uw advocaat in diens opmerkingen wordt aangestipt (CGVS, p. 21). Dat u tijdens de onderhandelingsperiode en de georganiseerde jirga’s niets meer heeft vernomen van de taliban is in de door u geschetste context dan ook niet aannemelijk. Men zou immers redelijkerwijs van de taliban kunnen aannemen dat zij, indien zij daadwerkelijk geen strobreed wilden wijken tijdens de jirga’s, u zouden hebben willen doden omwille van de spionage-beschuldigingen (CGVS, p. 7) en volgens uw verklaringen in het algemeen hun doelwitten of diens familieleden do(o)d(d)en bij problemen (CGVS, P. 7), een actieve houding uwentwege zouden nemen teneinde hun bedreigingen in daden om te zetten. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw in het gedrang.”*

Verzoeker stelt dat de taliban na de machtswijziging tijd zat hebben en de mensen gaan opzoeken die in het verleden *“tegen hun”* waren. Hiermee verklaart verzoeker het gegeven niet dat zijn familie in al die jaren niets van de taliban vernomen, terwijl de taliban ook voor de officiële machtsovername in zijn regio aanwezig/actief waren. Indien verzoeker daadwerkelijk werd geviseerd kan worden aangenomen dat ze verzoeker en/of diens familie eerder zouden hebben benaderd. Het argument dat de taliban na de machtsovername *“tijd zat hebben”*, is niet meer dan een bewering.

Voor zover verzoeker nog stelt dat de door hem neergelegde brief niet aanvaard wordt als geldig bewijs voor de aangehaalde gebeurtenissen omdat deze brief *“een gesocialiseerd karakter”* heeft, gaat verzoeker op ongenueanceerde wijze voorbij aan het geheel aan pertinente en concrete vaststellingen met betrekking tot deze brief: *“De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Betreffende de door u voorgelegde brief van de taliban dient vooreerst te worden aangestipt dat uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Ook zogenaamde dreigbrieven van de taliban kunnen makkelijk tegen betaling verkregen worden. Er is immers een bloeiende handel in dergelijke stukken, die opgesteld worden met het oog op een asielaanvraag in Europa en derhalve gemakkelijk op vraag en instructies kunnen worden opgesteld. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan dergelijke documenten. Het gewicht dat aan deze dreigbrief wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Nog kan er uit de brief, die bovendien ongedateerd is, geen van de door u geschetste gebeurtenissen worden afgeleid. Er wordt louter in zeer algemene bewoording gesteld dat ene Salaar samenwerkte met Daesh en dat hij moet worden gedood, maar verdere details blijven achterwege in de brief. Bovendien verklaart u geen weet te hebben van andere brieven of huisbezoeken van de taliban (CGVS, p. 4), hetgeen het weinig aannemelijk maakt dat de taliban drie jaar na uw vertrek nog deze brief voor/over u zouden sturen. Het is, zoals reeds gesteld, immers weinig aannemelijk dat de taliban uw zaak na zo’n lange tijd plots opnieuw zouden oprakelen, temeer gezien ze altijd aanwezig waren in uw regio (CGVS, p. 7). Dit leidt er eveneens toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang komt.”*

Voorts voert verzoeker aan dat hij omwille van zijn verblijf in Europa door de taliban vermoord zal worden. Hij benadrukt dat hij *“3 jaar rondloopt op zoek naar bescherming”*, een hoog profiel heeft en wijst erop dat de taliban de terugkeerders zullen vermoorden omdat de verzoekers om internationale bescherming in Europa geen ander asielaanvraag hebben dan een verhaal tegen de *“barbaarse”* taliban, dat de terugkeerders door de taliban vaak worden beschouwd *“als ongelovige personen”* en dat ook personen die beschouwd worden als *‘verwesterd’* in Afghanistan een risico op vervolging lopen.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook

beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto* talibanregering, evenals de provinciale *de facto* regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.). In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", 15 juni 2022, in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021, in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die wordt beschouwd

als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan mist. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (*ibid.*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA, "*Guidance Note*" van april 2022, waarin wordt verwezen naar de COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*" van EASO van 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "*verwesterd*" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*", par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid '*to play the game*'. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023, p. 21 en 72-79).

Te dezen brengt verzoeker geen concrete informatie aan die op zijn persoonlijke situatie betrekking heeft en waaruit een verregaande verwestering blijkt of waaruit blijkt dat hij gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. De loutere verwijzing naar zijn verblijf in België en Europa volstaat hiertoe niet.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker minstens 23 jaar oud was bij zijn vertrek uit Afghanistan, zodat kan worden aangenomen dat hij zijn vormende jaren aldaar heeft doorgebracht. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij in Afghanistan naar school ging en er werkte op de landbouwgronden met zijn grootvader en vee verhandelde en zelfs zonnepanelen kon aansluiten (Verklaring DVZ, vragen 11 en 12; Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker Pashtou spreekt (Verklaring betreffende procedure). Tevens blijkt na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij nog contact heeft met zijn familie in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Bij gebrek aan overtuigende elementen die hierover anders doen denken kan er dan ook worden aangenomen dat verzoeker nog steeds beschikt over een familiaal netwerk in Afghanistan. Op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit de overige elementen blijkt evenmin dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker nog geen drie jaar in België heeft verbleven in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. De Raad merkt op dat hij ook nog steeds Pashtou spreekt, zo blijkt uit het diens persoonlijke onderhoud (Notities persoonlijk onderhoud) en ter terechtzitting. De Raad merkt nog op dat verzoeker, gelet op de documenten die hij per aanvullende nota neerlegde en waaruit blijkt dat hij hier werkt en wordt geloofd door zijn werkgever(s) en ook de burgemeester van de stad Nazareth. Hieruit kan echter evenmin worden afgeleid dat verzoeker niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij en in het vizier van de taliban zou komen.

Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban en zijn er geen indicaties die daarop wijzen. Nu er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en vrees voor vervolging door de taliban onverminderd blijft gelden en verzoeker dus niet aannemelijk maakt dat hij Afghanistan verliet omwille van problemen met de taliban, blijkt niet dat verzoeker bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

In verband met het gebruik van de voormalige vlag van Afghanistan op sociale media merkt de Raad op dat het hebben van accounts op sociale media geen fundamenteel recht uitmaakt. Overigens zijn de taliban zelf ook op sociale media aanwezig, zoals op X (het voormalige Twitter). Het hebben van sociale media op zich is dus geen probleem, wel de inhoud ervan. *In casu* toont verzoeker evenwel niet *in concreto* aan dat de inhoud van zijn sociale media van die aard is dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn voor zijn identiteit of morele integriteit om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van zijn sociale media te wissen of de volledige accounts te verwijderen. Verzoeker toont niet aan dat zijn activiteiten en posts in België bekendheid zouden genieten bij de taliban, laat staan dat dit hem in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat hij bij terugkeer gevaar zou lopen. Bovendien blijkt uit de hierboven aangehaalde landeninformatie dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij zich dermate kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van zijn sociale

media uit te wissen of zijn volledige accounts te verwijderen. Een diepgewortelde politieke overtuiging blijkt hieruit aldus geenszins.

Wat betreft de verwijzing naar het bewind van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen.

Verzoeker meent nog dat de commissaris-generaal over geen informatie beschikt wat betreft de vervolgingsfeiten die terugkeerders zouden meemaken omwille van hun verblijf in Europa. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker doet hierover niet anders denken.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en vrees voor vervolging door de taliban en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor

personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden. Hij verwijst in zijn verzoekschrift weliswaar naar een arrest van de rechtbank van Zwolle, doch laat na deze beslissing bij zijn verzoekschrift te voegen of een werkende hyperlink toe te voegen, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van deze rechtspraak. Alleszins stelt verzoeker zelf dat deze rechtspraak kadert in de beoordeling van een intern vluchtalternatief, waarbij bovendien kan worden opgemerkt dat deze rechtspraak dateert van 2013 en dus onmogelijk uitspraak kan doen over de vraag of de huidige humanitaire situatie in Afghanistan wordt veroorzaakt door een specifieke actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *guerrilla*-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoeien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden

tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekent zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en de voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLEED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers" en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, "COI Query Afghanistan", november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker voert echter geen persoonlijke elementen aan die aantonen dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF